

FIȘA DE OBSERVAȚIE CLINICĂ ÎN PEDODONȚIE

Lucrari practice nr.4
partea a doua

EXAMENUL ENDOBUCAL

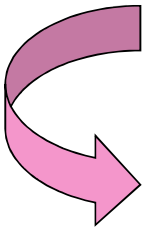
- Examenul mucoasei gingivale, jugale si limba
 - Culoare
 - Contur
 - Consistența
 - Textura
 - Poziție
- Examinarea bolții palatine
 - caracteristicile mucoasei
 - forma,
 - lățimea,
 - adâncimea bolții,
 - torusul palatin,
 - papila retroincisivă,
 - rugile palatine
- Examenul arcadelor dentare

GINGIA

La copii :

- ♦ culoare roșiatică mai accentuată, datorită vascularizației intense
- ♦ epiteliu gingival mai fin, mai suplu și mai puțin cheratinizat
- ♦ consistență mai puțin fermă
- ♦ aspect granulat mai puțin vizibil ca la adult
- ♦ rebordul gingival liber este mai subțire și mai rotunjit
- ♦ șanțul gingival - mai profund în dentiția temporară

adâncimea variază între 1 și 6 mm,
în funcție de gradul de evoluție al
dintelui permanent

LIMBA

Se referă la :

- culoare,
- formă,
- mărime,
- inserția frenului
- capacitatea de contracție în mișcările de ridicare, protrakție, lateralitate,
- relațiile cu elementele morfofuncționale cu care limba interconexionează în statică și dinamică.

- Limba și planșeul bucal pot fi sediul unor afecțiuni sau anomalii, se analizează dimensiunea și tonicitatea limbii și eventualele interpoziții;
- Trebuie notate dimensiunea, forma, culoarea și mișcarea limbii;
- Uscarea limbii - indică deshidratarea, prezența respirației orale;
- Limba este încărcată cu depozite albe în stările febrile.

Examenul arcadelor dentare

- vârsta dentară
- secvența de erupție
- malpozițiile existente
- spațiul existent
- examenul ocluziei
- curbele de ocluzie

Vârsta dentară este apreciată după ultimul grup de dinți prezenți.

Limita de variabilitate în timpul de erupție este de 6 luni în dentiția temporară și de 1 an în cea permanentă

Examinarea arcadelor se face în cele 3 planuri:

- ☐ sagital,
- ☐ transversal,
- ☐ vertical.

În *dentata temporară*, arcadele normale prezintă două tipuri de spații. Primul tip este **spațiul primatelor** (**treme simiene**), mezial de caninul maxilar și distal de cel mandibular. Spațiul de dezvoltare poate fi prezent și între ceilalți dinți. Un spațiu anterior este necesar deoarece incisivii permanenți au dimensiuni mai mari decât omologii lor temporari

Indicele G.I. (LOE și SILNESS) adaptat la pedodonție este:

0 - gingie sănătoasă;

1 - inflamație ușoară: schimbare discretă a culorii, edem, fără sângerare la sondare;

2 - inflamație moderată: eritem, edem, sângerare la sondare;

3 - inflamație severă: eritem puternic, edem, sângerare spontană, ulcerație.

Analiza funcțiilor

Funcția respiratorie

- Observație directă pe tot parcursul rămânerii copilului în cabinet, stabilindu-se tipul de respirație.
- Se invită pacientul să efectueze un inspir profund. Toți respiratorii orali vor face inspirul pe gură. În etapa imediat următoare cerem copilului să păstreze gura închisă și să efectueze un inspir profund.
- Respiratorii nazali pot efectua testul, constatându-se o contracție puternică a mușchilor alari. Respiratorii orali nu reușesc.

Funcția de deglutiție

- Examenul deglutiției trebuie să fie făcut fără ca pacientul să știe că este urmărit, observându-se contracția buzelor.
- Ulterior, plasăm oglinda sau un depresor de limbă pe buza inferioară și cerem pacientului să efectueze o deglutiție. Pacienții care au deglutiții atipice nu vor realiza actul, deoarece blochează mușchiul orbicular.

Funcția masticatorie

Copiii cu preferințe pentru alimente moi au o dinamică lentă de masticație, nu prezintă atriția dentară și au o stare de sănătate odontoparodontală precară

Se oferă copilului alimente cu duritate mare sau gumă de mestecat. Se apreciază dinamica masticației, tendința de a utiliza numai anumite zone (frontală sau laterală), masticație predominant laterală.